

[Niels Frederiksen.]

udtrykkende Villien til at gennemføre Reformer, der paa mange Maader vil forandre Tilstanden i Danmark, skabe en anden Retsopfattelse Raaderum end den, som hidtil har hersket. Og det er min bestemte Opfattelse, at jeg med større Ret end det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan sige, at saafremt det lykkes at gennemføre en Politik, bygget efter de i Arbejdsprogrammet angivne Linier, vil det blive en Politik, der tager Sigte paa og virker hen til at gavne alle i Landet, meget mere end den Politik, der har sin Tro til, at Kapitalophobning paa enkelte Hænder er det først og fremmest nødvendige, at Forrettheder ogsaa er nødvendige for at fremme Erhvervslivet i vort Land.

Vi for vort Vedkommende mener, at Friheden til at arbejde paa forskellige Omraader og at beholde Fortjenesten for udført Arbejde er den stærkeste og mest retsindige Spore til Folkets Fremgang. Og ud fra den Betragtning er det, vi bygger vor Forventning om at faa Lov til at gavne den demokratiske Lovgivning, Land og Folk, til Fremgang for Helheden.

Axel Dam: Retsforbundets Repræsentanter i Rigsdagen har aldrig stemt for noget Finanslovsforslag og kan heller ikke stemme for det foreliggende, af to principielle Grunde.

For det første, fordi vi mener, at de Indtægter, det opererer med, ikke kommer ind i Statskassen paa moralsk forsvarlig og retskaffen Vis, nemlig i Form af Skat i Stedet for Skyld, og for det andet, fordi Udgifterne angaar Ting, vi principielt maa anse for at ligge udenfor Statens Opgaver.

Med Hensyn til det første skal jeg kun anføre et enkelt Eksempel, som viser, at ogsaa andre kan se Urimeligheden i Skatter, i hvert Fald en vis Skat. Den topmaalt urimelige Restaurationsskat staar vi nu overfor at afskaffe, men desværre mod at vi bare skal have Skatten flyttet over paa et andet Omraade, skønt de Beparelser, der er nødvendige, sikkert kunde indvindes ved Afknapping paa forskellige Omraader paa Finansloven. Derimod undlader vi i stor Udstrækning at inddrage under det offentlige de Værdier, vi skaber. Jeg skal i den Anledning tillade mig at forespørge ganske særlig den højtærede Trafikminister i Anledning af den forestaaende Elektrificering af den københavnske Nærtrafik, om man har taget i Betragtning, at den utvivlsomt vil medføre en hel Del Grundværdistigning

i de Egne, Banen gaar igennem, og om man har gjort noget for, at denne Gevinst kan komme ind i de offentlige Kasser i Stedet for at gaa i private Lommer. Fuldt tilfredsstillende bliver det naturligvis aldrig, for det sker gennem en generel Grundskyld, thi partielle Love om Jernbaneskyld og andet vil altid blive mere eller mindre vilkaarlige.

Med Hensyn til Udgifter, vi anser for urimelige, skal jeg nøjes med som Eksempel at tage en ganske lille Bagatel for at gøre det saa harmløst som muligt. Forleden Dag fandtes der omdelt paa vore Pladser Bogen om Neergaard. Nu ønsker jeg ikke, at dette skal opfattes som en Kritik af det høje Præsidium, som har gjort det i en god Mening og i Overensstemmelse med de Synspunkter, som er gældende. Men naar jeg vil søge efter fornuftig Begrundelse for, at vi skal have denne Bog, kan jeg kun finde to: enten at Rigsdagsmændene skulde være saa usselt stillede pekuniært, at de ikke har Raad til at skaffe sig den Bog, hvis de ønsker at læse den, eller ogsaa at der med Tildelingen fulgte en Forpligtelse til at læse den, hvad jeg vilde finde endnu værre, saa meget mere som nogle, der har læst den, siger, at den ingeniørlunde er objektiv eller god. Og det kan ogsaa drage den slemme Konsekvens efter sig, at skal vi have Paabud om, hvad vi skal læse, kan man ogsaa vente sig Paabud om, hvad vi ikke maa læse, f. Eks. den af Skatteborgerforeningen udsendte Bog af Cassel, som jeg dog har læst med Interesse.

Vi har i tidligere Aar fremsat en Række Ændringsforslag til Finansloven, naturligvis uden større Haab om at faa dem vedtaget. Naar vi maaske i Aar vil begrænse vore Ændringsforslag til nogle illustrerende Eksempler, forudskikker jeg den Bemærkning, at det ikke maa opfattes som en Inkonsekvens, at vi foreslaar det og det strøget, men ikke noget andet, som ifølge samme Principper skulde stryges. Det er altsaa ingeniørlunde en fuld Gennemarbejdelse af alt, hvad vi vil have bort, men kun nogle grelle Eksempler, som skulde anskueliggøre vore Principper for det høje Ting, vore Vælgere og andre Partiers Vælgere.

Vore to Hovedanker mod Finansloven er altsaa, at Indtægterne sker paa en uretfærdig Maade, og at Udgifterne efter vor Mening ikke angaar Statsopgaver. Men her til kommer en tredje Anke mod det offentlige Finansvæsen. Det er det offentliges og Statens Uskikkethed til at administrere Borgernes Penge paa en økonomisk og forsvarelig Maade. Jeg behøver blot at hen-